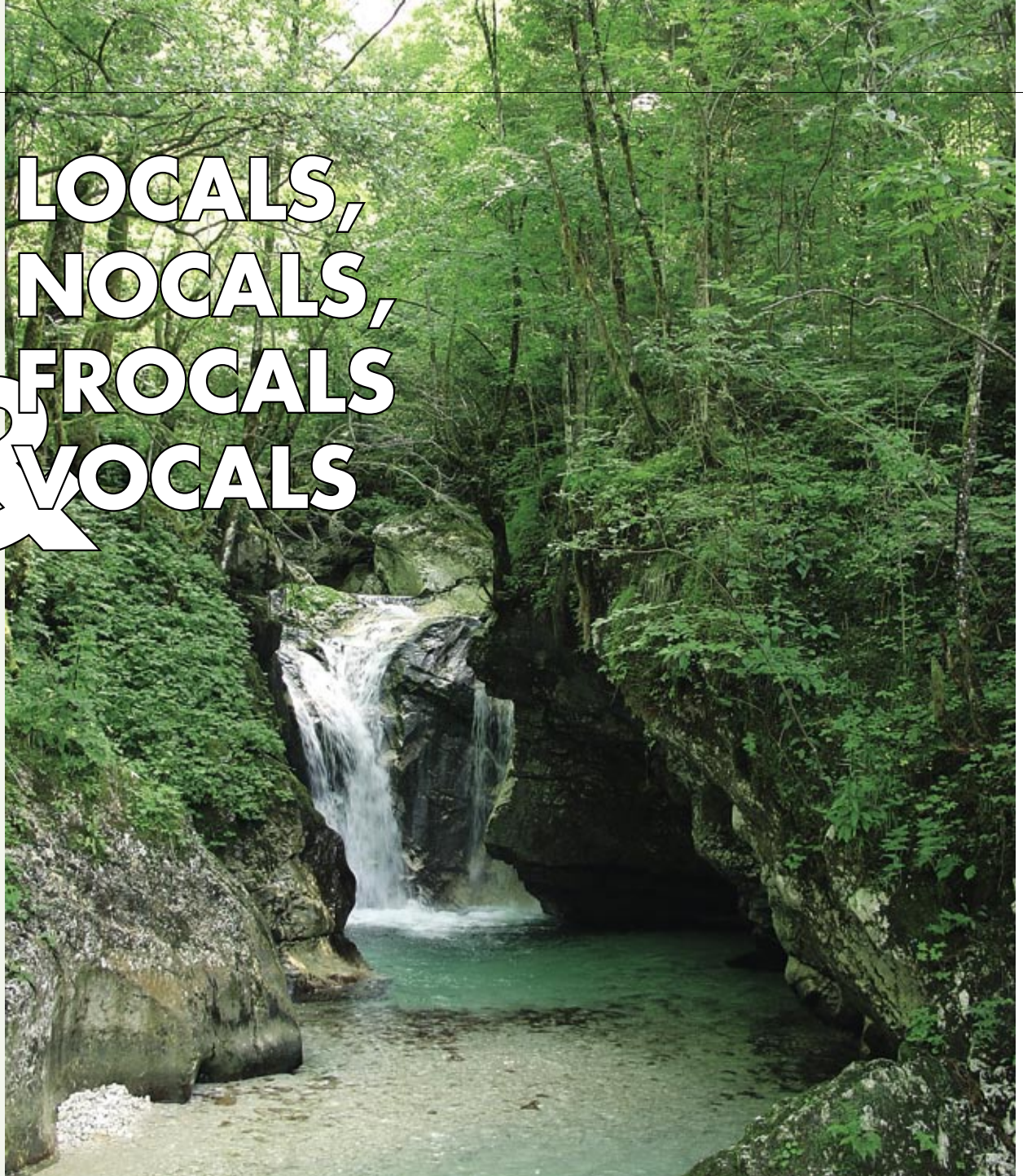

VAN LOCALS, NOCALS, FROCALS & VOCALS

TEKST & FOTOGRAFIE HANS BOCK

**Kennis hebben is leuk.
Kennis delen is driekeer zo
leuk. En dat laatste is geen
telfout. Vanuit die gedachte
wil Hans Bock ons allen
een voorstel doen: kennis
delen. Een verhaal over dat
wat wij graag willen delen:
plezier.**

Onder 'locals' versta ik vliegvissers die in de buurt van een bepaald water wonen. Zo kan iemand die in Brielle woont gezien worden als een local voor bijvoorbeeld het Oostvoornse Meer, het Brielse Meer en de Blokkendam.

In het algemeen beschikt een local over bepaalde basisinformatie over het water. Hoe het water het best te bereiken of te bevissen is, waar de vergunningen te koop zijn en wanneer er eventueel een gesloten tijd is. Dat alles zijn zaken waar de local weet van heeft.

Het feit dat iemand een local is, wil uiteraard niet per definitie zeggen dat hij ook in het, voor hem, lokale water geregeld op vliegvisavontuur gaat. Vaak lijkt het gras groener bij de burens en laten vliegvissers het thuiswater links liggen.

Pas als een local een thuiswater ook met regelmaat bevist, kan van een 'focal' worden gesproken – een frequent vissende local. In het algemeen zal de focal zijn water als zijn broekzak kennen. Elke steen, zandbank, geul en ondiepte is de focal bekend. Heel vaak is de focal vanwege de bezoekfrequentie op zijn thuiswater succesvol. Succesvoller dan de toevallige passant, die over de stek heeft gehoord

of gelezen en het eens een dagje komt proberen. Toch kan de focal op zijn thuiswater voor verrassingen komen te staan en visloze dagen meemaken.

Alleen een ongeremde nieuwsgierigheid en leergierigheid kan een focal vormen tot een 'vocal' – een volleerde local. Voor een vocal kent het thuiswater geen geheimen meer. Door vele seizoenen zijn thuiswater bevist en bestudeerd te hebben, weet de vocal precies wanneer hij waarmee op welke manier succesvol kan zijn.

KAN ALLEEN EEN LOCAL EEN VOCAL WORDEN?

Op de Oosterschelde zijn er vocals die het moment waarop een zeebaarsstek productief is, zo goed kennen dat ze de stek slechts 45 minuten per dag bevissen. Daarvoor en daarna is de baars er gewoon niet en lijkt het een kansloze stek.

Om een stek zo goed te leren kennen, zijn vaak seizoenen achtereenvolgend honderden uren op de stek doorgebracht. Iets dat voor een 'nocal' – een niet-local – bijna niet te doen is.

Hierdoor is het voor een nocal bijzonder handig om een vocal te le-

Zulke plekjes wil je natuurlijk altijd delen met vliegvissers.

ren kennen. Voorwaarde is natuurlijk dat de vocal met een nocal zijn ontdekkingen wil delen. In het algemeen zit de mens wel zo in elkaar. Wat doet iemand die succes zoekt? Juist, die wil anderen daarvan deelgenoot maken.

UITZONDERINGEN

Soms is de sleutel tot succes zo specifiek aan een bepaalde plaats gebonden, dat de vocal slechts zeer selectief nocal informeert.

Zo viste Keld Skytte Petersen meer dan duizend avonden op zeeforel op Noord-Funen. Hij weet precies langs welke route op welke strandjes de zeeforel in de zomer onder de kust komt om te jagen. Na elke winter verschuiven die routes, omdat de najaarsstormen de structuur van het strand veranderen. Elke zomer weet hij echter welke honderd meter hij op welk tijdstip uit moet vissen om succesvol te zijn. Wanneer hij deze kennis op een Deense vliegviswebsite zou plaatsen, zou hij zelf waarschijnlijk op 'zijn stek' in de rij kunnen gaan staan. Dat ook voor Keld het principe geldt dat delen gelukkig maakt, bleek toen ik hem bij toeval 's nachts op één van de Noord-Fuunse strandjes aantrof. Na een voorsnog visloze avond dirigeerde hij me feilloos naar een plek waar ik binnen een kwartier twee zeeforellen ving.

Toch deelt Keld wel degelijk kennis. Die kennis wordt door hem alleen algemener geformuleerd. Zo geeft hij aan op welke omgevingsfactoren men moet letten, zodat anderen in vergelijkbare omstandigheden bij hen in de buurt ook de aanzwemroutes van de zeeforel kunnen ontdekken. Ook maakt hij met plezier ontdekkingen over grootte en kleur van bepaalde patronen wereldkundig.

Ik denk dat je als buitenlandse nocal eerder deelgenoot gemaakt wordt van specifieke stekken dan een nocal uit hetzelfde land van herkomst als de vocal. Men hoeft immers niet bang te zijn dat je de stek veel vaker zult bezoeken, of meteen al je bevriende vliegvismaatjes langs stuurt.

Als de stek groot genoeg is, speelt deze beperking overigens niet. IJssellocals, -focals en -vocals willen best op internet verklappen wanneer het voor nocal loont om af te reizen om de voortrek mee te maken en/of kapitale IJsselzalm te drillen.

VLIEGEN

Ook zal een vocal in het algemeen informatie over specifieke vliegen willen delen. De nocal is er immers toch; waarom hem dan geen vis laten vangen, als de plaats er verder niet heel specifiek toe doet?

Zo kreeg ik van een Argentijnse vocal eens een onooglijke, groene, stokjesachtige vlieg. De vlieg bestond alleen uit binddraad en felgroene kunststof die fantasieloos om de haak gewikkeld zat. Het imiteerde de rupsjes die uit de wilgenbossen vielen en waar de forellen massaal, maar zeer selectief, van uit hun dak gingen.

Ook liggen in mijn vitrinekast nog steeds enkele, afgekloven, exemplaren van de McKay Special. Een vlieg gebonden met getwijnd paardenhaar. Het was eigenlijk meer uit beleefdheid dat ik de vlieg ergens in Noord-Amerika aannam, want hij was groot, lelijk en zag er in mijn ogen niet erg 'vangerig' uit. Het tegendeel ontdekte ik later die dag, toen de inhoud van mijn doos door de regenbogen categorisch werd geweigerd.

LOL

Is het eigenlijk nog wel leuk, als je als nocal door een vocal op het juiste spoor wordt gezet? Een van de charmes van het vliegvissen is voor velen toch het kraken van de code. Waarschijnlijk wel, want

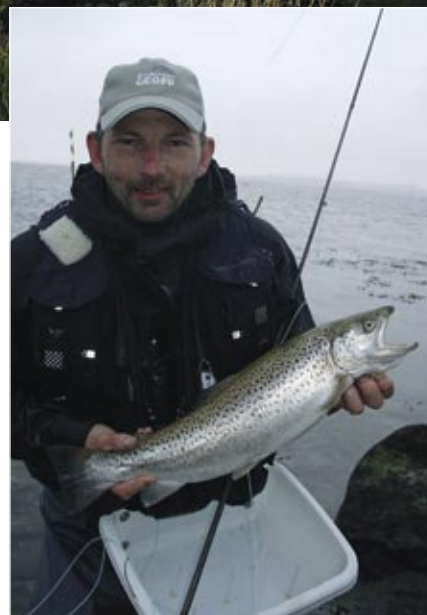
anders zou het beroep van visgids niet bestaan en zou men op een wereldberoemde zalmrivier niet eerst met een helikopter de vis traceren en vervolgens de gasten met een jetboot naar de vis toe varen. We willen toch allemaal, naast het genieten van de natuur, ook af en toe gewoon vis vangen? Dat kan soms voor een nocal erg lastig zijn, terwijl een vocal wel succes heeft, wat voor velen een bekend fenomeen is. Toch is het eenieders goed recht om de vocal links te laten liggen of om diens ongevroegde adviezen in de wind te slaan. Ik doe dat overigens nooit!

NIEUWE RUBRIEK

Hierbij wil ik binnen Nederland vocals oproepen om ons als nocal deelgenoot te maken van 'hun' visserij. Ik begrijp dat het niet handig is om in ons kikkerlandje tot op de meter een stek prijs te geven. Het zal dus vaak om gebieden gaan, waar een bepaalde vismethode (lijntype - leaderopbouw - stripmethode) en vliegkeuze in bepaalde perioden in het jaar tot succes leidt.

Zo kan een vocal heel specifieke kennis willen delen omtrent het vissen

Kennis delen levert niet alleen vis op, maar ook vriendschappen.

op bijvoorbeeld barbeel op de Grensmaas. Zonder de stek uit te millimeteren, kan het prijsgeven van de in jaren uitgedachte tactiek en techniek anderen aanzetten om het ook eens te gaan proberen.

Of ruisvoorns vangen in een veengebied in Friesland. De benaderingswijze, de periode in het jaar, de gewenste weersomstandigheden, de gebruikte vliegen; als nocal doe je vaak maar wat.

Ik denk dat veel vocals onder het motto: 'Wie geeft wat ie heeft, is waard dat ie leeft', het leuk vinden om Nederlandse vliegvissers deelgenoot te maken van 'hun' viswijze. Vind jij jezelf een vocal en wil je jouw informatie delen, nodig de redactie dan uit voor een sessie op jouw thuiswater door een mail te sturen naar: vocalnocal@vnnv.nl en maak de Nederlandse vliegvisser deelgenoot!